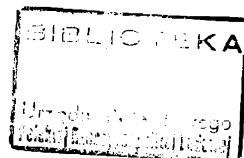

URZĄD PATENTOWY

6 07d 9/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24908.

Kl. 43 a, 3 9/06
18/01.

Jakob Baron
(Opole, Niemcy).

Papier do owijania rulonów monet oraz urządzenie do ich owijania.

Zgłoszono 15 grudnia 1934 r.
Udzielono 28 kwietnia 1937 r.

Znane są papiery do owijania rulonów monet, wykonywane o szerokości, odpowiadającej długości owijanego rulonu monet, oraz okrągłe krążki tekturowe, nakładane na powierzchnie czołowe rulonu, na których zostają zagięte, a następnie przyklejone ząbki, wystające na bocznych krawędziach papieru owijającego. Dzięki temu umożliwiające jest czyste i pewne owijanie rulonów monet.

Znane są również papiery do owijania rulonów monet, zaopatrzone na swych dłuższych bokach w okrągłe krążki, które podczas owijania papieru zostają zagięte na powierzchnie czołowe rulonu i umocowane za pomocą dodatkowego jęczyczka.

Podczas gdy pierwszy z opisanych papierów do owijania rulonów monet posia-

da tę wadę, iż do jego użycia niezbędne jest stosowanie dwóch oddzielnych okrągłych krążków tekturowych, których kształt musi być każdorazowo sprawdzany w celu dostosowania krążków do średnicy rulonu monet, to papier do owijania rulonów monet z okrągłymi krążkami, wykonanymi w jednej całości z tym papierem, uniemożliwia dostateczne zamocowanie jego krawędzi.

W celu usunięcia tych wad papier do owijania rulonów monet według niniejszego wynalazku posiada na swych dłuższych bokach zarówno okrągłe krążki jak i wystające ząbki, które są zaginane i przyklejane do tych krążków, zagiętych na czołowych powierzchniach rulonu monet.

Papier do owijania rulonów monet we-

dług wynalazku można nawijać na rulony monet za pomocą specjalnego urządzenia, w którym rulon monet może być zawijany w jednym przebiegu roboczym, przy czym umożliwiające jest samoczynne zaginanie krążków na powierzchnie czołowe rulonu monet oraz zaginanie i przyklejanie ząbków bocznych tego papieru do krążków po ich zagięciu na czołowe powierzchnie rulonu.

Urządzenie do owijania papieru na rulony monet według wynalazku składa się z dwóch lub kilku wałków równolegle osadzonych w łożyskach, służących do prowadzenia papieru do owijania rulonu monet, przy czym dwa dalsze wałki służą w znany sposób do podpierania rulonu monet. Według wynalazku na tych dwóch ostatnich wałkach przewidziane są narzędzia, służące do zaginania ząbków na brzegach papieru podczas owijania rulonów monet. Do dociskania tych ząbków po sklejeniu ich z krążkami, zagiętymi na powierzchniach czołowych rulonu monet, przewidziane są pionowe krążki, osadzone między obu wałkami do podpierania rulonu. W celu ułatwienia nastawiania wymaganej każdorazowo długości owijanego rulonu, nasady do zaginania ząbków papieru owijającego ukształtowane są jako krążki, przesuwane na wałkach podporowych rulonu monet. Poprzez rowki obwodowe tych krążków przesunięty jest zabierak, umieszczony wraz z krążkiem dociskowym na nastawianych sankach.

Z dwóch wałków prowadniczych papieru do owijania monet górny wałek, w celu ułatwienia wkładania tego papieru między oba te wałki, jest połączony z dolnym wałkiem za pomocą sprężyn i może być przestawiany ku górze. Aby umożliwić przestawianie ku górze lub ku dołowi górnego wałka prowadniczego za jednym poruszeniem ręki, przewidziane są dwa współbieżnie połączone ze sobą wychylniki.

Za pomocą urządzenia według wynalazku można skutecznie prawidłowo zwijanie i jednocześnie zamykanie oraz sklejanie rulonów stosunkowo szybko przy zachowaniu wymaganej czystości tych rulonów.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania urządzenia do owijania rulonów monet według wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny urządzenia według wynalazku wzdłuż linii *A — A* na fig. 3, fig. 2 — widok z boku tego urządzenia, fig. 3 — jego widok z góry, fig. 4 — jego widok z przodu, fig. 5 — przekrój poprzeczny tego urządzenia wzdłuż linii *B — B* na fig. 3, fig. 6 — przekrój poprzeczny tego samego urządzenia wzdłuż linii *C — C* na fig. 3, fig. 7 — przekrój poprzeczny tegoż urządzenia wzdłuż linii *D — D* na fig. 3 w położeniu przesunięcia górnego wałka prowadniczego oraz ułożenia na wałkach papieru do owijania, fig. 8 — ten sam przekrój przy opuszczonym górnym wałku prowadniczym oraz ustawionym rulonie monet, fig. 9 — widok zamkniętego i sklejonego rulonu monet, fig. 10 — widok rozwiniętego papieru do owijania rulonów monet.

Jak widać z fig. 10, papier 1 do owijania rulonu monet posiada kształt w przybliżeniu prostokątny o szerokości, równej długości rulonu o pewnej liczbie monet. Krawędź 2 tego papieru, która jest najpierw owijana naokoło rulonu, może być nieco zaokrąglona, końcowa zaś krawędź 3 może być nieco ukośnie ścięta, aby gładko przylegała do owiniętego rulonu. Papier do owijania posiada na każdej ze swych krawędzi bocznych jeden okrągły krążek 4 o średnicy owijanych monet. Na tych bocznych krawędziach wykonane są ząbki 5. Krążki 4 są wytłaczane w jednej całości z papierem do owijania, jednak mogą być wykonane oddzielnie i przymocowane do obu krawędzi papieru. Zarówno ząbki 5, jak i pierścieniowe brzoża krąż-

ków 4, które podczas owijania papieru na rulon monet są nakrywane ząbkami 5, są nagumowane lub zaopatrzone w warstwę suchego kleju.

Papier 1 do owijania rulonu monet jest zaopatrzony w dwa szeregi małych szczelin 6. Szczeliny te są przesunięte względem siebie tak, aby monety w rulonie zwiniętym były widoczne na całej długości tego rulonu, jak to uwidoczniiono na fig. 9. Przez te otwory można widzieć z zewnątrz, czy i w jakiej liczbie w rulonie znajdują się właściwe monety. Krążki 4 na początku owijania papieru na rulon monet zostają zagięte oraz dociśnięte do powierzchni czołowych rulonu, podczas zaś dalszego owijania ząbki 5 zostają zagięte na krążki 4 i do nich przyklejone.

Przebieg owijania rulonów jest ułatwiony przez zastosowanie urządzenia według wynalazku. Urządzenie to umożliwia samoczynne zaginanie ząbków 5 papieru do owijania rulonów monet i ich przyklejanie do krążków 4 podczas nawijania. Urządzenie do owijania rulonów monet według wynalazku jest umieszczone na górnej stronie deski 7 (fig. 1), do której przyłączona jest skrzynka 51, zawierająca trzymak 8 stempla drukującego. Po obu stronach deski przewidziane są dwie listewki 10, służące do osadzenia w łożyskach układu wałków poziomych, w które wyposażone jest powyższe urządzenie. Wałki te umieszczone są poniżej górnej powierzchni deski 7, przy czym przednia powierzchnia 11 deski 7 (fig. 1 i 2) jest osadzona i położona niżej, aniżeli dalsza jej powierzchnia 12. Powierzchnia 12 służy do układania papieru 1 do owijania rulonu monet. Przednia boczna ścianka 47 służy przy tym jako oparcie boczne w celu prawidłowego ułożenia tego papieru podczas nawijania. Papier ten przesuwany jest między dwoma lub kilkoma wałkami prowadniczymi 13 i 14. Aby umożliwić łatwe wkładanie papieru między te wałki

oraz prawidłowe jego ułożenie, górny wałek 14 może być przestawiany ku górze. Oprócz tego ośka 15 górnego wałka 14 jest osadzona w pionowych wycięciach 16 nieruchomych bocznych listw 52, jak to uwidoczniiono na fig. 1 i 2 względnie fig. 7 i 8. Dwie sprężyny 17 (fig. 6) dociskają stale górny wałek 14 do dolnego wałka 13, dzięki czemu umożliwione jest prostoliniowe prowadzenie papieru 1 podczas owijania rulonu 9 (fig. 8). W celu wytworzenia potrzebnego tarcia wałki 13 i 14 pokryte są gumą.

W celu przestawiania wałka 14 ku górze lub ku dołowi za pomocą jednej ręki, tak aby drugą ręką można było przytrzymać we właściwym położeniu ułożony papier 1 aż do zakleszczenia go między wałkami, urządzenie według wynalazku posiada wycinki 20 (fig. 2 i 6), zaopatrzone każdy w rękojeść 21 oraz występ na końcu swego obwodu łukowego 22. Oba wycinki są połączone ze sobą współbieżnie za pomocą ośki 23. Podczas wychylania jednego z tych wycinków w kierunku strzałki 24 (fig. 7) górny wałek prowadniczy 14 zostaje podniesiony, przy czym wgłębienia 17' na łukowych obwodach tych wycinków stanowią oparcie ośki 15 wałka 14. Podczas powrotnego wychylania wycinka 20 (fig. 2) ośka 15 wysuwa się z wgłębienia 17', wałek 14 zaś pod działaniem sprężyn 17 powraca w swe położenie wyjściowe.

Do podpierania rulonu 9 względnie w celu ułatwienia jego obrotu podczas nawijania nań papieru służą znane w tego rodzaju urządzeniach dwa dalsze wałki 26. Każdy z tych wałków posiada na jednym swym końcu nieruchomy krążek 27, w przybliżeniu zaś pośrodku osadzone są przesuwne na obu tych wałkach krążki 28, które podczas nawijania papieru 1 na rulony monet umożliwiają samoczynne zaginanie ząbków 5 tego papieru. Krążki 28 mogą być nastawiane w różnych odległo-

ściach od krążków 27, tak iż za pomocą jednego i tego samego urządzenia mogą być zwijane i sklejane rulony o różnej długości. Oba krążki 28 mogą być obracane i przesuwane na wałkach 26. Przesuwanie odbywa się za pomocą sanek 30 (fig. 1, 3—5), przesuwanych za pośrednictwem ramy prowadniczej 31 (fig. 1 i 4), osadzonej na dalszym wałku 33, przy czym rama 31, a tym samym sanki 30 nastawiane są za pomocą śruby 34. Przesuwanie krążków 28 odbywa się za pomocą pionowego słupka oporowego 35, przesuniętego poprzez rowki obwodowe 36 tych krążków. Każdorazowa długość rulonu nastawiana jest za pomocą wskazówki 38 (fig. 2), przesuwanej wzdłuż podziałki 37, znajdującej się w przedniej części powierzchni 11. Zaginanie ząbków 5 papieru owijającego uskutecznia się za pomocą obrzeży krążków 27 i 28, dociskanie zaś oraz przyklejanie tych ząbków do krążków 4, osadzonych na krawędziach papieru owijającego, odbywa się za pomocą dwóch pionowych stojaków krążkowych 39 i 40 (fig. 1 i 5). Stojak krążkowy 39 umieszczony jest nieruchomo na powierzchni 11 skrzynki, stojak 40 zaś — na sankach 30. Stojaki krążkowe składają się z nieruchomej ośki, na której osadzona jest większa liczba małych krążków ze sztywnego lub elastycznego tworzywa. Krążki te mogą się oddzielnie obracać wskutek dociskania ich do powierzchni czołowych rulonu monet, przy czym obracane są z różnymi szybkościami. Zaokrąglenia stojaków krążkowych, zwrócone ku powierzchniom czołowym rulonu monet, mogą nieco wystawać poza krążki 27 względnie 28 tak, aby umożliwione było pewne dociskanie ząbków 5 do czołowych powierzchni rulonu monet. Krążki 27 i 28 są dostatecznie zaokrąglone, aby powierzchnie ich obrzeży, zwrócone ku ząbkom 5, posiadały możliwie duże rozmiary. Aby zaciskanie owijanego rulonu 9 między stojakami krążkowymi 39 i

40 odbywało się z pewnym sprężynowaniem, wałek 33 wraz z sankami 30 może się nieco przesunąć w kierunku poosiowym lub też wałek ten może posiadać na zewnętrznym swym końcu sprężynę dociskającą 41 (fig. 3 i 4).

W tylnej skrzynce 51 urządzenia według wynalazku wbudowany jest trzymak 8 stempla drukującego 44, który umieszczony jest na górnej powierzchni trzymaka 8 oraz zaopatrzony jest w znak (np. nazwę) firmy. Stempel 44 może być wsuwany w okienko 42 górnej pokrywy 43 skrzynki 51. Ponad stemplem 44 prowadzona jest taśma 49 z farbą, która może być nawijana i odwijana na dwóch wałkach 50 za pomocą zewnętrznych gałek metalowych 48 (fig. 2 i 3). Gdy gotowy owinięty rulon monet zostaje przesunięty ponad stempel 44, to zostaje na tym rulonie wydrukowana nazwa firmy w celu zaznaczenia źródła pochodzenia danego rulonu monet. Na pokrywie 43 skrzynki 51 przewidziane są dwie listwy oporowe 45 (fig. 1 — 3). Rulon monet zostaje przed ostemplowaniem położony obok jednej z tych listw, wskutek czego zostaje prawidłowo skierowany w celu przesunięcia go do okienka 42 pokrywy 43 skrzynki 51, tak iż uniemożliwione jest wydrukowanie nazwy na rulonie pochyło.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Papier do owijania rulonów monet znamieny tym, że na dłuższych jego bokach wystają znane okrągłe krążki (4) wraz ze znanymi ząbkami (5), które podczas owijania rulonu monet zostają zagięte na czołowych powierzchniach rulonu monet, przy czym te znane ząbki zostają poza tym przyklejone do krążków (4) podczas zwijania papieru na rulonie monet.

2. Papier według zastrz. 1 znamieny tym, że dociskane do siebie powierzchnie krążków (4) i ząbków (5) podczas zwija-

nia rulonu monet są nagumowane lub zaopatrzone w warstwę suchego kleju.

3. Urządzenie do owijania rulonów monet w papier według zastrz. 1 i 2 znamienne tym, że na obu wałkach (26), na których układany jest rulon monet, osadzone są po dwa krążki (27, 28), z których jedna para krążków (27) na końcach tych wałków jest nieruchoma, druga zaś para krążków (28) umieszczona jest przesuwnie w przybliżeniu na środku tychże wałków, dzięki czemu wzajemny odstęp tych krążków może być ustalany odpowiednio do długości owijanego rulonu monet w celu zaginania ząbków (5) na krawędziach papieru do owijania rulonu monet.

4. Urządzenie według zastrz. 3 znamienne tym, że posiada dwa pionowe stojaki krążkowe (39, 40), składające się każdy z szeregu krążków, nasadzonych z jednej strony na pionowej ośce między jedną parą krążków dociskowych (27), z drugiej zaś strony — na ośce pionowej między drugą parą krążków dociskowych (28), w celu dociskania oraz przyklejania ząbków (5) papieru do owijania rulonów monet do bocznych krążków (4) tego papieru, zaگیętych na powierzchniach czołowych rulonu monet.

5. Urządzenie według zastrz. 3 i 4 znamienne tym, że w przestrzeni między rowkami obwodowymi krążków dociskowych (28) znajduje się słupek oporowy (35), który wraz z krążkowym stojakiem (40) umieszczony jest na nastawialnych sankach (30).

6. Urządzenie według zastrz. 3 — 5

znamienne tym, że ośka (15) jednego z dwóch równoległych prowadniczych wałków (13, 14) do papieru, nawijanego na rulon monet, a mianowicie górnego wałka (14), osadzona jest w pionowych wycięciach (16) nieruchomych bocznych listw (52) w celu podnoszenia lub opuszczania tego wałka (14) wbrew działaniu siły napięcia dwóch sprężyn (17), łączących oba wałki prowadnicze (13, 14) i współdziałających z dwoma współbieżnymi wycinkami (20).

7. Urządzenie według zastrz. 3 — 6 znamienne tym, że w skrzynce, przyłączonej do podstawy urządzenia, osadzony jest trzymak (8), zaopatrzony w stempel (44) poniżej okienka (42), wykonanego w górnej pokrywie (43) skrzynki, przy czym pod tym okienkiem umieszczona jest taśma (49) z farbą w celu umożliwienia wydrukowywania dowolnych znaków za pomocą stempla na przetaczanym ponad okienkiem gotowym rulonie.

8. Urządzenie według zastrz. 3 — 7 znamienne tym, że na górnej pokrywie (43) skrzynki, zawierającej stempel drukujący (44), umieszczone są dwie listwy oporowe (45), równoległe do dłuższych krawędzi (42) okienka (49) skrzynki, w celu umożliwienia prawidłowego skierowywania gotowego rulonu monet do tego okienka ponad stempel drukujący.

Jakob Baron.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1

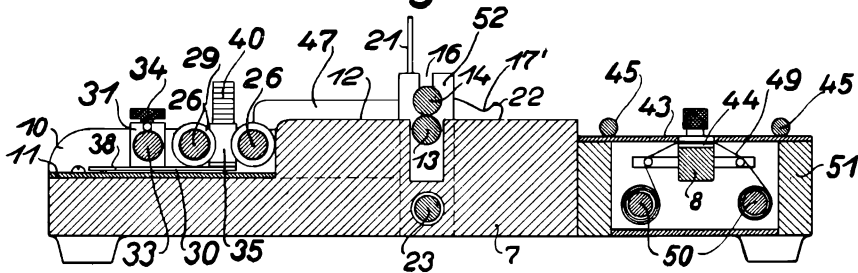

Fig.2

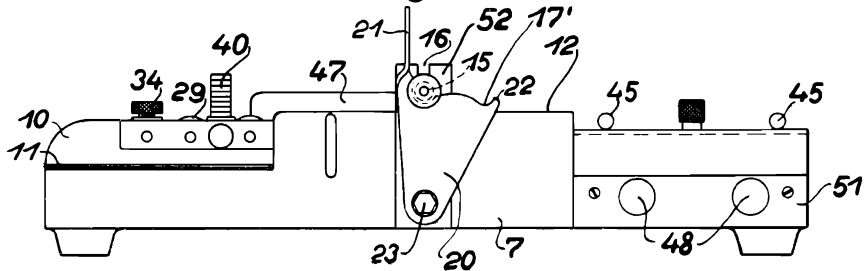

Fig.3

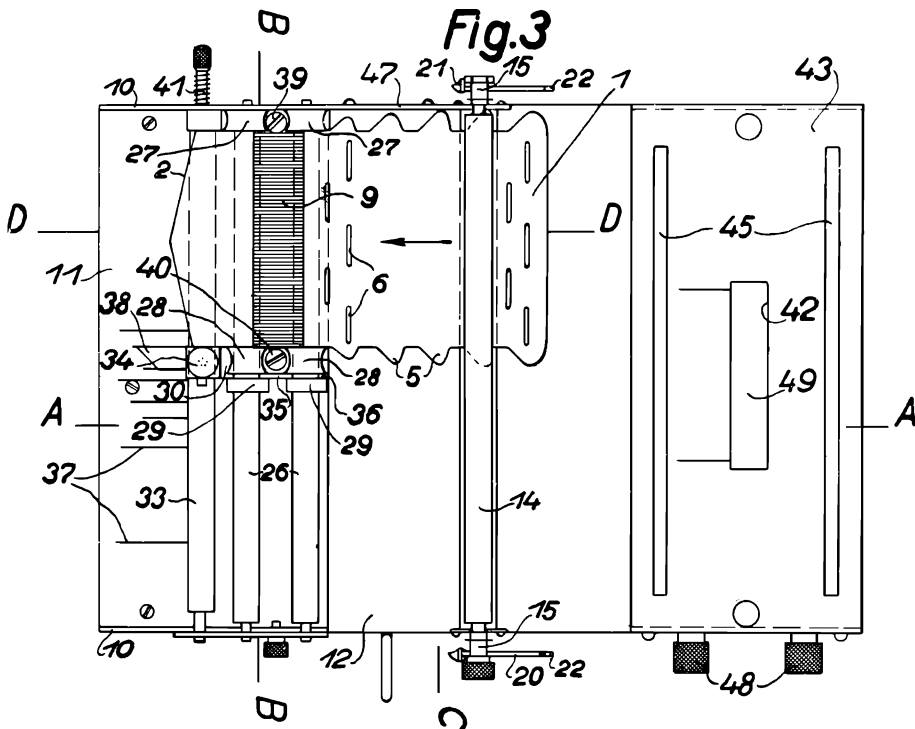

Fig. 4

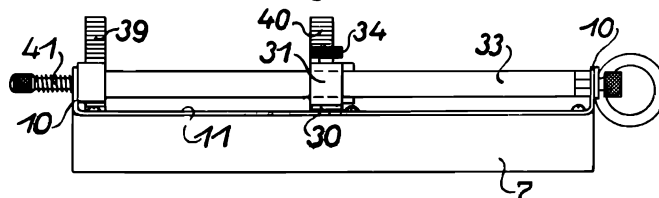

Fig. 5

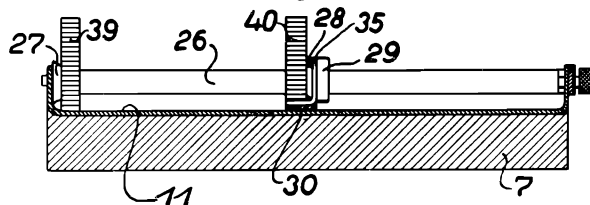

Fig. 6

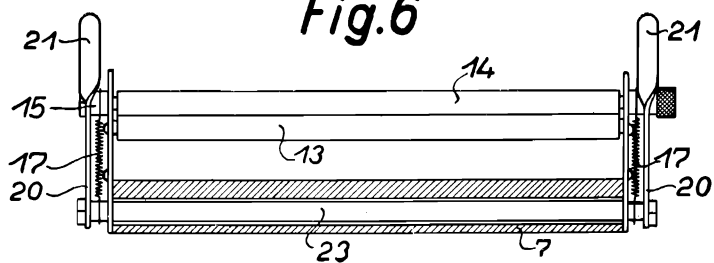

Fig. 7

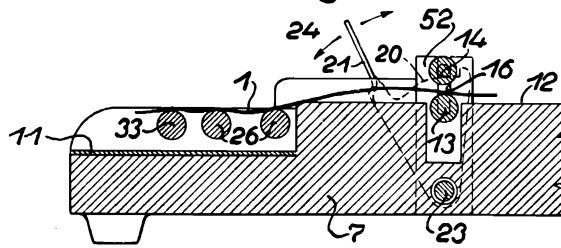

Fig. 8

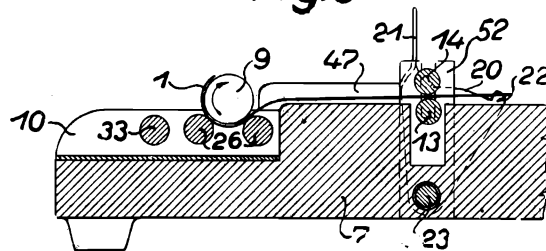

Fig. 9

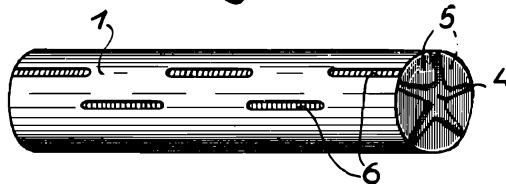

Fig. 10

